

שמות לד (כי תשא)

(י) ויאמר הנה אנכי פרת ברית נגד כל-עמך אעשה נפלאות אשר לא-נבראו בכל-הארץ ובכל-הגוים וראה כל-העם אשר-אתה בקרבם את-מעשה י-הוה כי-נראה הוא אשר אני עשה עמך: (יא) שמר-לך את אשר אנכי מצוה היום הנני גרש מפניך את האמרי והכנעני והחתי והפרזי והחני והיבוקסי: (יב) השמר לך פון-תכרת ברית ליושב הארץ אשר אתה בא עליה פון-יהנה למוקש בקרבך: (יג) כי את-מזבחחם תתצון ואת-מצבתם תשברון ואת-אשריו תכרתון: (יד) כי לא תשתחוה לאל אחר כי י-הוה קנא שמו אל קנא הוא: (טו) פון-תכרת ברית ליושב הארץ וזנוו אתרי אליהם וזבחו לאלהיהם וקרא לך ואכלת מזבחן: (טז) ולקחת מבנתיו לבגיד וזנוו בנתיו אתרי אליהן והזנו את-בגיד אתרי אליהן:

(יז) אליהי מסכה לא תעשה-לך:

(יח) את-תג המצות תשמר שבעת ימים תאכל מצות אשר צויתך למועד חדש האביב כי בחדש האביב יצאת ממצרים:

(יט) פל-פטר רחם לך וכל-מקנה תזכר פטר שזר ושה: (כ) ופטר חמור תפדה בשנה ואם-לא תפדה וערפתו כל בכור בגיד תפדה ולא-יראו פני ריגום:

(כא) ששת ימים תעבד וביום השביעי תשב בתריש ובקציר תשב:

(כב) וחס שבעת תעשה לך בפורי קציר חטים וחס האסיף תקופת השנה: (כג) שלש פעמים בשנה יראה פל-זכורך את-פני האדון ו י-הוה אלי ישראל: (כד) כי-אוריש גוים מפניך והרחבתי את-גבולך ולא-יחמד איש את-ארצך בעלתך לראות את-פני י-הוה אליה שלש פעמים בשנה: (כה) לא-תשחט על-חמץ דם-זבחי ולא-ילין לפקר זבח תג הפסח: (כו) ראשית בפורי אדמתך תביא בית י-הוה אליה לא-תבשל גדי בחלב אמו: (כז) ויאמר י-הוה אל-משה קמב-לך את-הדברים האלה כי על-פיו הדברים האלה פרתי אתה ברית ואת-ישראל:

שמות כג (משפטים)

(ו) לא תטע מִשֵּׁט אֲבִינֶךָ בְּרִיבֹ: (ז) מִדְּבַר־שֹׁקֵר תִּרְחֹק וְנָקִי וְצַדִּיק אַל־תִּהְרֹג כִּי לֹא־אֲצַדִּיק רָשָׁע: (ח) וְשָׂחַד לֹא תִקַּח כִּי הַשְּׂחָד יַעֲוֹר פְּקוּחִים וְיִסְלַף דְּבָרֵי צַדִּיקִים: (ט) וְגַר לֹא תִלְחָץ וְאַתָּם יִדְעוּתֶם אֶת־גּוֹפֶשׁ הַגֵּר כִּי־גֵרִים הָיִיתֶם בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם:

(י) וְשֵׁשׁ שָׁנִים תִּזְרַע אֶת־אֲרָצְךָ וְאַסְפֹּתָ אֶת־תְּבוּאָתָהּ: (יא) וְהַשְּׂבִיעַת תִּשְׂמַטְנָה וְנִטְשָׁתָה וְאָכְלוּ אֲבִינֵי עַמֶּךָ וְיִתְּרֶם תֹּאכַל חֵיט הַשָּׂדֶה כֹּר־תַעֲשֶׂה לְכַרְמֶךָ לְזֵיתֶךָ: (יב) וְשֵׁשׁ יָמִים תַעֲשֶׂה מַעֲשֶׂיךָ וּבַיּוֹם הַשְּׂבִיעִי תִשְׁבֹּת לְמַעַן יָנוּחַ שׂוֹרְךָ וְחֲמֹרֶךָ וַיִּגְפֹּשׁ כֹּר־אֲמַתְךָ וְהִגֵּר:

(יג) וּבְכָל אֲשֶׁר־אָמַרְתִּי אֵלֵיכֶם תִּשְׁמְרוּ וְשֵׁם אֱלֹהֵיכֶם אַחֲרַיִם לֹא תִזְכְּרוּ לֹא יִשְׁמַע עֲלֵיכֶם:

(יד) שָׁלֹשׁ רְגָלִים תִּחַג לִי בַשָּׁנָה: (טו) אֶת־תִּחַג הַמִּצּוֹת תִּשְׁמֹר שְׁבַעַת יָמִים תֹּאכַל מִצּוֹת כְּאֲשֶׁר צִוִּיתֶךָ לְמוֹעֵד חֻדְשׁ הָאָבִיב כִּי־בֹ יֵצֵאת מִמִּצְרַיִם וְלֹא־יֵרָאוּ פְנֵי רִגְקֶם: (טז) וְחַג הַקִּצִּיר בַּכּוֹרֵשׁ מַעֲשֶׂיךָ אֲשֶׁר תִּזְרַע בַּשָּׂדֶה וְחַג הָאֶסֶף בַּצֹּאת הַשָּׂדֶה בְּאֶסְפָּה אֶת־מַעֲשֶׂיךָ מִזֵּה־הַשָּׂדֶה: (יז) שָׁלֹשׁ פְּעָמִים בַּשָּׁנָה יֵרָאֶה כָּל־זְכוּרְךָ אֶל־פְּנֵי הָאֵלֹהִים יְיָ: (יח) לֹא־תִזְבַּח עַל־חֲמֹץ דֶּם־זֹבְחֵי וְלֹא־יִלְוֶינָה חֲלֵב־חַגִּי עִד־בְּקָרְךָ: (יט) רֵאשִׁית בְּכוּרֵי אֲדָמָתְךָ תָבִיא בֵּית יְיָ הַזֶּה אֱלֹהֵיךָ לֹא־תִבְשֵׁל גְּדֵי בַחֲלֵב אִמּוֹ:

(כ) הֲנֵה אֲנֹכִי שֹׁלַח מִלֶּאֶךָ לְפָנֶיךָ לְשַׁמְרֶךָ בְּדַרְךָ וְלִהְבִּיאָךָ אֶל־הַמָּקוֹם אֲשֶׁר הִכַּנְתִּי: (כא) הִשְׁמַר מִפְּנֵי וְשִׁמַּע בְּקוֹלֹ אֶל־תִּמְרָךְ כִּי לֹא יִשָּׂא לְפִשְׁעֵכֶם כִּי שָׁמִי בְּקַרְבּוֹ: (כב) כִּי אִם־שָׁמוּעַ תִּשְׁמַע בְּקוֹלֹ וַעֲשִׂיתָ כָּל אֲשֶׁר אֲדַבֵּר וְאֵיבַתִּי אֶת־אֵינִיךָ וְצַרְתִּי אֶת־צַרְרֵיךָ: (כג) כִּי־יִלְךָ מִלֶּאכִי לְפָנֶיךָ וְהִבִּיאָךָ אֶל־הָאֲמֹרִי וְהַחֲתִי וְהַפְּרוֹזִי וְהַכְּנַעֲנִי הַחֲנוּי וְהַיְבוּסִי וְהַכְּחַדְתִּי: (כד) לֹא־תִשְׁתַּחֲוֶה לְאֱלֹהֵיהֶם וְלֹא תַעֲבֹדֵם וְלֹא תַעֲשֶׂה כַּמַּעֲשִׂיהֶם כִּי הִרַסְתֶּם וְשִׁבַּרְתֶּם מִצַּבְתֵּיהֶם: (כה) וְעַבְדְתֶם אֶת יְיָ הַזֶּה אֱלֹהֵיכֶם וּבְרַחֵם אֶת־לִחְמֶךָ וְאֶת־מִימֵיךָ וְהִסְרַתִּי מִחֲלָה מִקְרַבְךָ: (כו) לֹא תִהְיֶה מִשְׁפַּלְהָ וְעַקְרָה בְּאֲרָצְךָ אֶת־מִסְפַּר יְמֵיךָ אֲמַלֵּא: (כז) אֶת־אֵימַתִּי אֲשַׁלַּח לְפָנֶיךָ וְהַמַּתִּי אֶת־כָּל־הָעַם אֲשֶׁר תִּבְאֵ בָהֶם וְנִתְתִי אֶת־כָּל־אֲבִיבֵיךָ אֵלֶיךָ עֶרְפִי: (כח) וְשַׁלַּחְתִּי אֶת־הַצִּרְעָה לְפָנֶיךָ וְגִרְשָׁה אֶת־הַחֲנוּי אֶת־הַכְּנַעֲנִי וְאֶת־הַחֲתִי מִלְּפָנֶיךָ: (כט) לֹא אֲגַרְשֶׁנּוּ מִפְּנֵיךָ בַשָּׂנָה אֶחָת פֶּן־תִּתְהַיֶּה הָאָרֶץ שְׂמֵמָה וּרְבָה עָלֶיךָ חֵיט הַשָּׂדֶה: (ל) מַעֲט מַעֲט אֲגַרְשֶׁנּוּ מִפְּנֵיךָ עַד אֲשֶׁר תִּפְרֹה וְנִחַלְתָּ אֶת־הָאָרֶץ: (לא) וְשַׁתִּי אֶת־גְּבֻלְךָ מִיַּם־סוּף וְעַד־יָם פְּלִשְׁתִּים וּמִמִּדְבָּר עַד־הַנֶּגֶד כִּי אֲתוּ בְיַדְכֶם אֶת יִשְׂבֵי הָאָרֶץ וְגִרְשַׁתְמוּ מִפְּנֵיךָ: (לב) לֹא־תִכְרַת לָהֶם וְלֹא־לִיהֵם בְּרִית: (לג) לֹא יִשְׁבּוּ בְּאֲרָצְךָ פֶּן־יִחַטְּאוּ אֹתְךָ לִי כִּי תַעֲבֹד אֶת־אֱלֹהֵיהֶם כִּי־יִתְּנֶה לָךְ לְמוֹקֵשׁ:

(א) וַיֵּרָא הָעָם כִּי־בִעַשׂ מֹשֶׁה לַרְדֹּת מִן־הַהָר וַיִּקְהַל הָעָם עַל־אֹהֶרֶן וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו קוּם | עֲשֵׂה־לָנוּ אֱלֹהִים אֲשֶׁר יִלְכוּ לִפְנֵינוּ כִּי־זָהוּ מֹשֶׁה הָאִישׁ אֲשֶׁר הֶעֱלָנוּ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לֹא יַדַּעְנוּ מַה־הָיָה לוֹ: (ב) וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם אֹהֶרֶן פְּרָקוּ נִזְמֵי הַזָּהָב אֲשֶׁר בְּאָזְנֵי נְשֵׁיכֶם וּבְנִיתִיכֶם וְהָבִיאוּ אֵלָי: (ג) וַיִּתְּפְּרוּ כָל־הָעָם אֶת־נִזְמֵי הַזָּהָב אֲשֶׁר בְּאָזְנֵיהֶם וַיָּבִיאוּ אֶל־אֹהֶרֶן: (ד) וַיִּקַּח מִזָּהָב וַיַּצֵּר אֹתוֹ בַּחֹרֶט וַיַּעֲשֵׂהוּ עֵגֶל מַסְכָּה וַיֹּאמְרוּ אֵלָה אֱלֹהֵינוּ יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר הֶעֱלֵנוּ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם: (ה) וַיֵּרָא אֹהֶרֶן וַיְבֹן מִזְבֵּחַ לִפְנֵיו וַיִּקְרָא אֹהֶרֶן וַיֹּאמֶר תַּג לַיהוָה מִחֶר: (ו) וַיִּשְׁכִּימוּ מִמַּחֲרָת וַיַּעֲלוּ עֹלֹת וַיִּגְשׂוּ שְׁלָמִים וַיִּשָּׁב הָעָם לְאָכַל וְשָׂתוּ וַיִּקְמוּ לַצַּחֲקָה: (ז) וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵּדֹרֹד כִּי שָׂתַת עִמָּךְ אֲשֶׁר הֶעֱלִיתָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם: (ח) סְרוּ מִהָר מִן־הַדָּרָךְ אֲשֶׁר צִוִּיתֶם עֲשׂוּ לָהֶם עֵגֶל מַסְכָּה וַיִּשְׁתַּחֲוּוּ־לוֹ וַיִּזְבְּחוּ־לוֹ וַיֹּאמְרוּ אֵלָה אֱלֹהֵינוּ יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר הֶעֱלֵנוּ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם: (ט) וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה רְאִיתִי אֶת־הָעָם הַזֶּה וְהִנֵּה עִם־קִשְׁיָעָרָף הוּא: (י) וְעַתָּה הִנְיִיחָה לִּי וַיִּחַרְרְאִפִּי בָהֶם וּבְכָל־מַעֲשֵׂיהֶם אֹתָם לִגְוִי גְדוֹל: (יא) וַיִּחַל מֹשֶׁה אֶת־פָּנָיו יְהוָה אֱלֹהָיו וַיֹּאמֶר לָמָּה יְהוָה יַחַרָּה אִפְּךָ בְּעַמֶּךָ אֲשֶׁר הוֹצֵאתָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם בְּכַח גְּדוֹל וּבְיַד חֲזָקָה: (יב) לָמָּה יֹאמְרוּ מִצְרַיִם לֵאמֹר בְּרַעַה הוֹצִיאֵם לְהָרֵג אֹתָם בְּהָרִים וּלְכַלְתֵּם מֵעַל פְּנֵי הָאֲדָמָה שׁוֹב מִחֶרֶן אִפְּךָ וְהַנִּתָּם עַל־הָרַעַה לְעַמֶּךָ: (יג) זָכֹר לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וּלְיִשְׂרָאֵל עַבְדְּךָ אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לָהֶם בְּךָ וַתְּדַבֵּר אֲלֵהֶם אַרְבָּה אֶת־זַרְעֲכֶם כְּכֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם וְכָל־הָאֲרָץ הִזְאֵת אֲשֶׁר אָמַרְתִּי אֹתוֹ לְזַרְעֲכֶם וְנִחַלְוּ לְעַלְמִים: (יד) וַיִּגְתָּם יְהוָה עַבְרֵיהֶם מִזֶּה וּמִזֶּה הֵם כְּתָבִים: (טו) וְהִלַּחַת מֵעֲשֵׂה אֱלֹהִים הֲמָה וְהַמִּכְתָּב מִכְתָּב אֱלֹהִים הוּא חֲרוּת עַל־הַלְחָת: (טז) וַיִּשְׁמַע יְהוָה וַיִּשְׁע אֶת־קוֹל הָעָם בְּרַעַה וַיֹּאמֶר אֶל־מֹשֶׁה קוֹל מִלְחָמָה בְּמַחֲנֶה: (יז) וַיֹּאמֶר אֲנִי קוֹל עֲנוּת גְּבוּרָה וְאֲנִי קוֹל עֲנוּת חַלּוּשָׁה קוֹל עֲנוּת אֲנָכִי שִׁמְעֵ: (יח) וַיְהִי כַּאֲשֶׁר קָרַב אֶל־הַמַּחֲנֶה וַיֵּרָא אֶת־הָעֵגֶל וּמַחֲלַת וַיַּחַרְרֵ־אָף מֹשֶׁה וַיִּשְׁלַח מַיְדוֹ אֶת־הַלְחָת וַיִּשְׁבֵּר אֹתָם תַּחַת הַהָר: (יט) וַיִּקַּח אֶת־הָעֵגֶל אֲשֶׁר עָשׂוּ וַיִּשְׂרֹף בָּאֵשׁ וַיִּטְחֵן עַד אֲשֶׁר־דָּגַק וַיִּזְרַל עַל־פְּנֵי הַמַּיִם וַיִּשְׁק אֶת־בְּגָדֵי יִשְׂרָאֵל: (כ) וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־אֹהֶרֶן מַה־עָשִׂיתָ לָּהֶם הָעָם כִּי־הִבַּאתָ עָלֵיו חַטָּאת גְּדוֹלָה: (כא) וַיֹּאמֶר אֹהֶרֶן אֵף אֲדַבֵּר אִתְּךָ וְדַעַת אֶת־הָעָם כִּי בְרַע הוּא: (כב) וַיֹּאמְרוּ לִּי עֲשֵׂה־לָנוּ אֱלֹהִים אֲשֶׁר יִלְכוּ לִפְנֵינוּ כִּי־זָהוּ מֹשֶׁה הָאִישׁ אֲשֶׁר הֶעֱלָנוּ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לֹא יַדַּעְנוּ מַה־הָיָה לוֹ: (כג) וַיֹּאמֶר לִּי עֲשֵׂה־לָנוּ לָמִי זָהָב הַתְּפָרָקוּ וַיִּתְּנוּ־לִי וְאֲשַׁלְכֶהוּ בָאֵשׁ וַיִּצְא הָעֵגֶל הַזֶּה: (כד) וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם אֹהֶרֶן לְשִׁמְצָה בְּקַמִּיהֶם: (כה) וַיַּעֲמֵד מֹשֶׁה בְּשַׁעַר הַמַּחֲנֶה וַיֹּאמֶר מִי לַיהוָה אֵלָי וַיֹּאסְפוּ אֵלָיו כָּל־בְּנֵי לֵוִי: (כז) וַיֹּאמֶר לָהֶם כֹּה־אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל שִׁימוּ אִישׁ־חַרְבּוֹ עַל־יָרְכוֹ עַבְרוּ וְשׁוּבוּ מִשַׁעַר לְשַׁעַר בְּמַחֲנֶה וְהָרְגוּ אִישׁ־אֶת־אָחָיו וְאִישׁ אֶת־רֵעֵהוּ וְאִישׁ אֶת־קָרְבוֹ: (כח) וַיַּעֲשׂוּ כַּבְּיַלְדֵי כַּדָּבָר מֹשֶׁה וַיִּפֹּל מִן־הָעָם בַּיּוֹם הַהוּא כִּשְׁלֹשַׁת אֶלְפֵי אִישׁ: (כט) וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה מִלָּאוּ יְדֹכֶם הַיּוֹם לַיהוָה כִּי אִישׁ בָּכְנוּ וּבְאָחָיו וְלָתַת עֲלֵיכֶם הַיּוֹם בְּרָכָה: (ל) וַיְהִי מִמַּחֲרָת וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־הָעָם אַתֶּם חֲטָאתֶם חַטָּאת גְּדוֹלָה וְעַתָּה אֲעַלְהָ אֶל־יְהוָה אוּלַי אַכַּפְרָה בְּעַד חַטָּאתְכֶם: (לא) וַיִּשָּׁב מֹשֶׁה אֶל־יְהוָה וַיֹּאמֶר אֲנִי חָטָא הָעָם הַזֶּה חַטָּאת גְּדוֹלָה וַיַּעֲשׂוּ לָהֶם אֱלֹהֵי זָהָב: (לב) וְעַתָּה אִם־תִּשְׂאָ חַטָּאתָם וְאִם־אֵין מִתְּנִי נָא מִסְפָּרָךְ אֲשֶׁר כְּתַבְתָּ: (לג) וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה מִי אֲשֶׁר חֲטָא־לִּי אֲמַחֲנוּ מִסְפָּרֵי: (לד) וְעַתָּה לָּהּ | נָתַת אֶת־הָעָם אֵל אֲשֶׁר־דִּבַּרְתִּי לָּךְ הִנֵּה מִלְאָכִי יֵלְךָ לִפְנֵיךָ וּבְיָוִם פְּקוּדֵי וּפְקוּדֹתַי עֲלֵהֶם חַטָּאתָם: (לה) וַיִּגַּף יְהוָה אֶת־הָעָם עַל אֲשֶׁר עָשׂוּ אֶת־הָעֵגֶל אֲשֶׁר עָשָׂה אֹהֶרֶן:

(א) ויאמר יהוה אל-משה פסל-לך שני-לחת אבנים פראשנים וכתבתי על-הלחת את-הדברים אשר הני על-הלחת הראשנים אשר שבחת: (ב) והיה נכון לבקר ועלית בבקר אל-ההר סיני ונצבת לי שם על-ראש ההר: (ג) ואיש לא-יעלה עמו וגם-איש אל-גרא בכל-ההר גם-הצאן והבקר אל-ירעו אל-מול ההר ההוא: (ד) ופסל שני-לחת אבנים פראשנים וישפם משה בבקר ויעל אל-ההר סיני באשר צנה יהוה אתו ויקח בידו שני לחת אבנים: (ה) וירד יהוה בענן ויתיצב עמו שם ויקרא בשם יהוה: (ו) ויעבר יהוה על-פניו ויקרא יהוה ו יהוה אל רחום וחנון ארך אפים ורב-חסד ואמת: (ז) נצר חסד לאלפים נשא עון ופשע וחסא ונקלה לא ינקה פקדו עון אבות על-בנים ועל-בני בנים על-שלישים ועל-רבעים: (ח) וימקה משה ויקד ארצה וישתחו: (ט) ויאמר אמ-נא מצאתי חן בעיניך אדני גא אדני בקרבנו כי עם-קשה-ערה הוא וסלחת לעוננו ולחטאתנו ונתלתנו: